

Bài Không Tên số 7- VŨ THÀNH AN

1/ Một làn khói trắng
Ru đời vào quên lãng
Nâng sầu thành hơi ấm
Hơi dịu tình đau

Ngày tàn im lặng
Yêu người làm tóc trắng
Tâm sự rồi đến đắng
Như lệ giờ biết nhau

Đêm vỗ về nuôi nắng
Đêm trao ngọt ngào hương phấn
Buông lời dòng tóc mỡ
Trên vầng ngày tháng vật vờ.

Thân em rồi hoang phế
Lê theo thời gian giông gió
Thôi cũng đành cúi xuống
Cho mộng đời thoát đi

Một đời đổ cho tình yêu
Từng đêm dòng nước mắt
Sẽ nâng niu đời nhau ư?
Đón đau anh
Sẽ cho nhau đời nhau ư?
Xót xa em
Đắt đưa nhau mỗi hận đời người

Trả lại nước mắt
Cho mệnh đời son sắt
Thôi rồi em cũng mất
Cho tình cúi đầu

Một mình đi mãi
Trên đường dài không thấy
Ai người quen tôi đây
Bao giờ đời sẽ vui?

2/ Dòng nhạc xa cũ
khơi lại niềm nhung nhớ
ôi người yêu ta xưa
phiêu bạt nơi đâu?

Vầng vặc trăng sao
phương nào em có thấu
tâm sự này rướm máu
chia gì được đón đau?

Bao nhiêu mộng mơ đó
đã tan theo một cơn gió
bơ vơ dòng tóc mỡ
trôi dạt mười bốn nghìn bờ

Thân ta giờ ngao ngán
mong manh dòn khô rơm rác
năm mươi còn ngờ ngác
theo dòng đời tới lui

Một đời quần quanh giành tranh
chẳng qua một chớp mắt
sẽ cho em hạnh phúc ư?
có không em
sẽ cho ta bình yên ư?
vẫn đang xin,
đã cho nhau những điều lạ gì ?

Chỉ là đôi chút
kỷ niệm giờ heo hút
mối tình xưa chất ngất
ngưng đọng thăm sâu

Gọi về em gái
tươi trẻ ngày thơ ấu
đã trở thành mãi mãi
con người của khói mây ...

BÀI KHÔNG TÊN SỐ 7

Vũ Thành An

Một làn khói trắng du đời vào quên lãng, nâng sầu thành hơi ấm, hồ
Dòng nhạc xa cũ khơi lại niềm nhung nhớ, ôi người yêu ta xa phiêu

dịu tình đau. Ngày tàn im lặng, yêu người làm tóc trắng, tâm
bặt nơi đâu? Vàng vạc trắng sao phương nào em có thấu tâm

sự rời đến đắng như lệ giờ biết nhau. Đêm vô về nuôi nắng, đêm
sự này rướm máu chia gì được đón đau? Bao nhiêu mộng mơ đó đã

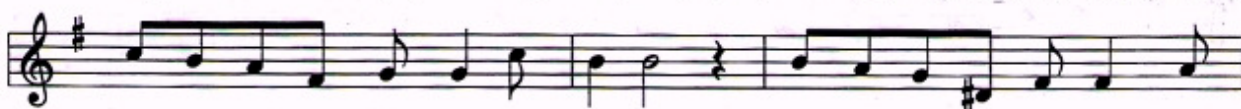
trao ngọt ngào hương phấn, buông lơ dòng tóc mỡ trong dòng ngày tháng vật vờ.
tan theo một cơn gió, bơ vơ dòng tóc mỡ trôi dạt mười bốn nghìn bờ.

Thân em rời hoang phế lê theo thời gian giông gió, thôi cũng đành cúi xuống cho
Thân ta giờ ngao ngán mong manh dòn khờm rác, năm mươi còn ngơ ngác theo

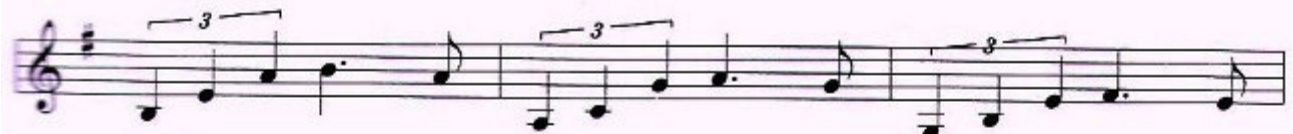
mộng đời thoát đi. Một đời đổ cho tình yêu từng đêm dòng nước mắt
dòng đời tới lui. Một đời quần quanh dành tranh chẳng qua một chớp mắt,

Sẽ nâng niu đời nhau ư? đón đau anh, sẽ cho nhau đời nhau ư? xót
Sẽ cho em hạnh phúc ư? có không em? sẽ cho ta bình yên ư? vẫn

xa em, dất đưa nhau mới hận đời người.
đang xin, đã cho nhau những điều lạ gì?

Trả lại nước mắt cho mệnh đời son sắt, thôi rồi em cũng mất cho
Chỉ là đôi chút kỷ niệm giờ heo hút, mỗi tình xưa chất ngất ngưng

tình củi đầu. Một mình đi mãi trên đường dài không thấy ai
động thăm sâu. Gọi về em gái tươi trẻ ngày thơ ấy đã

người quen tôi đấy bao giờ đời sẽ với?
trở thành mãi mãi con người của khói mây.

VŨ THÀNH AN

TÌNH KHÚC TOÀN TẬP